

Arrest

nr. 222 721 van 17 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 februari 2016, verklaart er zich op 1 maart 2016 vluchteling.

1.2. Op 22 december 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Afghaan te zijn en Pashtoun. U bent geboren en getogen in het dorp Shegywal van het district Zazi Aryoub in de provincie Paktia. U ging niet naar school. Uw vader was een landbouwer. U stak af en toe een handje toe door mee de grond om te ploegen en de irrigatie te verzorgen. U bracht hem ook eten en thee. U ging ook op pad om de dieren te laten grazen en u verzamelde ook hout. 5 à 6 jaar geleden overleed uw vader aan diabetes. Sinds zijn dood was u verantwoordelijk om uw moeder, broer en zus te onderhouden. U kwam aan inkomsten door hout te verzamelen. Een boer bleef de grond die u toebehoorde bewerken en deelde de oogst met uw gezin. Op een nacht, toen u onderweg was van het huis van uw oom naar uw eigen huis, zag u twee talibs. Ze hielden u tegen, stelden u vragen en sloegen u. Uiteindelijk lieten ze u gaan. U mocht niet vertellen dat u hen gezien had. De volgende dag vond het Afghaans Nationaal leger een bom op die plaats, die ze onschadelijk maakten. De nacht na uw ontmoeting met de twee talibs en de nacht daarop bleef u thuis, maar de nacht daarna ging u naar een vriend. Toen u terug naar huis keerde, vernam u van uw moeder dat de taliban naar uw huis gekomen waren om u te zoeken en dat ze u ervan beschuldigden dat u een spion voor de overheid was. Uw moeder stuurde u naar het huis van uw oom F.. Uw oom F. stuurde u naar het huis van een vriend R.K. waar u nog drie dagen verbleef. Vervolgens verliet u Afghanistan in jaddi of dalwa 1394 Afghaanse Kalender (AK) (22 december 2015 – 19 februari 2016 Westerse kalender (WS)) en reisde u naar België, waar u een asielaanvraag indiende op 1 maart 2016.

In het kader van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw taskara (origineel), de taskara van uw vader (origineel), de taskara van een vriend (kopie) en een briefomslag (origineel). Na het gehoor stuurde uw advocaat drie foto's door en de link naar uw facebookaccount (kopie).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft. U heeft evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld de artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

U meent dat u persoonlijke bedreigingen van de taliban gekregen heeft, maar uw verklaringen zijn dermate ongeloofwaardig dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Er werd vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot wie u precies bedreigde de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op een helling zetten. Gevraagd naar van wie van de taliban de bedreiging die u kreeg precies afkomstig was, meent u eerst dat het de taliban van die plaats waren (CGVS 2, p. 15). Vervolgens zegt u dat het de taliban van Al-Qaeda waren en niet Daesh, om daarna toe te geven dat u niet weet of de dreigbrief die u kreeg van de taliban of van Daesh komt (CGVS 2, p. 15). Gepeild naar of het correct is dat u niet weet of Daesh u bedreigde of de taliban, meent u dat het toch de taliban waren (CGVS 2, p. 15). U zegt dat het de taliban waren voor zover u denkt, maar dat u het ook niet exact weet (CGVS 2, p. 15). Dit is opmerkelijk, zeker in het licht van uw eigen eerdere verklaringen dat de dreigbrief die u kreeg afkomstig was van de taliban en dat er een talibanvlag op het document stond (CGVS 1, p. 22). Van iemand die zijn land is ontvlucht omwille van bedreigingen mag worden verwacht dat hij zijn bedreigers kent en er alles aan heeft gedaan om de identiteit van zijn belagers te weten te komen, om de concrete bedreiging en de gevolgen ervan perfect te kunnen inschatten. Dat u niet concreet kunt benoemen van wie de bedreiging afkomstig was, ondermijnt ten eerste de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen.

Daarenboven ontsieren uw verklaringen over de dreigbrief de aannemelijkheid van de door u opgeworpen problemen. Gevraagd of de brief door iemand ondertekend was, meent u dat er een stempel en een handtekening op stonden (CGVS 2, p. 15). Gepeild of er een naam stond bij de handtekening zegt u dat u het moeilijk kunt zeggen omdat u niet goed kunt lezen (CGVS 2, p. 15). U voegt daaraan toe dat u denkt van wel, maar dat u denkt van niet (CGVS 2, p. 15). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, zegt u dat u het niet goed weet omdat u ongeschoold bent (CGVS 2, p. 15). Zelfs van iemand die ongeschoold is, kan verwacht dat hij weet of de dreigbrief die hij kreeg al dan niet met naam ondertekend is, opnieuw om zijn directe vervolger te leren kennen. Het feit dat u dit niet kunt, werpt wederom een smet op de door u geschetste gebeurtenissen.

Verder konden ook uw verklaringen over hoe u te weten kwam dat de bom ontmanteld werd niet overtuigen. U meent dat u via via hoorde dat de overheid de bom ontmijnde waarvan u gezien had dat ze werd geplaatst (CGVS 2, p. 12). U geeft aan dat u thuis was toen u dit hoorde (CGVS 2, p. 13). Gepeild naar wie u dit vertelde, zegt u dat dorpelingen het aan elkaar vertellen als er iets gebeurt in het dorp (CGVS 2, p. 13). Aangespoord om te vertellen wie precies dit aan u zei, bent u aanvankelijk stil, om vervolgens te zeggen dat de ouderen over alles praten en dat u het daar hoorde (CGVS 2, p. 13). Wederom aangedrongen uit wiens mond u dit nieuws hoorde, zegt u dat de jongens zeiden dat er een bom ontmijnd was (CGVS 2, p. 13). Ermee geconfronteerd of het klopt dat u niet kunt benoemen van welke persoon u het nieuws hoorde, meent u dat het gewoon een dorpeling was (CGVS 2, p. 13). Deze vage en weinig concrete verklaringen betreffende een nochtans essentieel element in uw asielrelaas, doen vermoeden dat de beweerde problemen niet hebben plaatsvonden.

Vervolgens dient aangestipt te worden dat uw gezinsleden niet conform de vrees handelden die verwacht kan worden indien men door de taliban gevisieerd wordt. U verklaarde dat de taliban naar uw huis kwamen op een nacht toen u bij een vriend was (CGVS 1, p. 12) en zegt dat ze uw moeder sloegen en aan haar vroegen waar u was (CGVS 1, p. 22). U stelt dat ze zeiden dat u een spion voor de overheid was en dat u gedood moest worden (CGVS 1, p. 22). U meent dat uw moeder over de taliban die naar het huis kwamen zei dat ze slechte mensen zijn en dat ze u iets wilden aandoen (CGVS 2, p. 14). In het licht van deze verklaringen is het dan ook uiterst merkwaardig dat uw moeder u niet trachtte te waarschuwen, maar u gewoon terug naar huis liet komen. U zegt immers dat uw moeder u niet vooraf verwittigde voor u thuis kwam (CGVS 2, p. 14). Nochtans geeft u aan dat uw moeder wist waar u was die avond en dat ook uw vrouw en jonge broer thuis waren (CGVS 2, p. 13-14). Dat uw moeder u niet verwittigde, maar u naar de plaats liet komen waar de taliban u eerder kwamen zoeken, is opmerkelijk. Ook dit doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de taliban.

Bovendien is het niet geloofwaardig dat uw moeder verschillende keren te horen had gekregen dat de taliban uw broer zouden meenemen in uw plaats, maar dat ze toch met uw broer en zus in hetzelfde dorp blijft wonen (Verklaring DVZ dd. 13 september 2016, p. 7; CGVS 1, p. 10-11; CGVS 2, p. 18-19). U geeft te kennen dat die bewuste nacht dat de taliban naar op zoek naar u waren, ze reeds tegen uw moeder zeiden dat ze uw broer zouden meenemen als u zich niet zou overgeven (CGVS 1, p. 22). Verder zegt u dat de taliban verschillende keren langskwamen na uw vertrek en daarbij naar u vroegen en dreigden dat ze uw broer zouden meenemen (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 19). Het is dan ook eigenaardig dat uw familie op dezelfde plaats blijft wonen. Dat uw moeder de ene zoon uit vrees voor de taliban naar het buitenland zou sturen, maar met de andere zoon in het hol van de leeuw blijft en niets onderneemt, is niet geloofwaardig en doet afbreuk aan de door u voorgehouden gebeurtenissen. Bovendien is het vreemd dat u zich vanuit België – in veiligheid – blijkbaar niet interesseert in uw broer. Op de vraag of u nog nieuws gekregen heeft over uw broer, zegt u van niet, dat u hem niet gesproken heeft, u het niet weet en dat u denkt dat hij thuis zal zijn (CGVS 2, p. 19). Nochtans verklaart u dat u sinds u in België bent, nog contact heeft gehad met het thuisfront in Afghanistan (CGVS 1, p. 10). Dat u dan ook geen informatie kunt geven over uw broer, en u daar schijnbaar ook geen interesse in toont aangezien u het zelf niet heeft gevraagd, relativeert op ernstige wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielerlaas.

Tot slot moet worden opgemerkt dat er vragen kunnen worden gesteld bij uw gegeven datum van vertrek uit Paktia. Hierdoor komt de rechtstreekse dreiging van de taliban eens te meer in een slecht daglicht. Zo beweert u anderhalve maand voor uw aankomst in België te zijn vertrokken uit uw thuisland (verklaring DVZ, p.10). U kwam aan op 17 februari 2016 (inschrijvingsfiche DVZ). De start van uw vervolgingsproblemen situeert u ongeveer een week vooraf aan uw vertrek (CGVS 1, p. 12). Het is dan ook frappant dat uw kennis over een groot incident van de taliban in uw regio in de periode vóór uw vertrek uiterst vaag en niet geheel correct is, waardoor ernstig wordt getwijfeld of u wel in Jaji woonde in de periode vóór uw vertrek. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat in mei 2015 een incident gebeurde op een volleybalveld in het gebied Shagi. Er wordt gesteld dat het volleybalveld werd aangevallen door talibs die de mensen onder vuur namen en dat de aanvallers dertig gijzelaars meenamen en dat er een gevecht plaatsvond met de veiligheidstroepen. U haalt zelf een incident aan waarbij u aanwezig was en waarbij een bom ontplofte op een speelplein (CGVS 1, p. 17). U meent dat u meteen naar huis ging (CGVS 1, p. 17). Gevraagd of er bij dit incident taliban ter plaatse kwamen, meent u dat dat niet zo was en dat ze zich misschien verstopten (CGVS 2, p. 6). U zegt dat dit incident in de zomer of de herfst gebeurde (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of de veiligheidstroepen ingrepen bij het incident met de bom op het speelveld, meent u dat dat zo was, maar dat u toen zelf niet meer aanwezig was (CGVS 2, p. 6). Gevraagd wat de veiligheidstroepen deden, zegt u dat u van andere mensen hoorde dat ze de slachtoffers hielpen en naar het ziekenhuis brachten en de lijken samen legden (CGVS 2, p. 6). Gepeild of de veiligheidstroepen nog iets anders deden, zegt u dat u zelf niets zag omdat u er niet was (CGVS 2, p. 6). Een incident waarbij de taliban wel ter plaatse kwam op een speelveld en mensen gijzelde herinnert u zich niet (CGVS 2, p. 6). Het is opmerkelijk dat uw verklaringen betreffende het moment waarop de aanval gebeurde, de rol van de veiligheidstroepen, de aanwezigheid van talibs zo ernstig verschilt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Er kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de incidenten in de onmiddellijke omgeving van uw dorp, zelfs als u naar huis ging toen het incident losbarstte kan verwacht worden dat u later van dorpsgenoten zou vernemen wat er zich afgespeeld heeft. De vaststelling dat er kan worden getwijfeld aan uw recent vertrek uit Paktia, omwille van de taliban, versterkt de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten eens te meer.

Uit het voorgaande kan dus besloten worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

U heeft evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld de artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in gebieden zoals Kabul geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel en aan uw verklaringen omtrent uw netwerk.

Eerder werd reeds aangetoond dat u niet recent afkomstig bent uit Paktia, gezien u de bal mis sloeg omtrent een incident die toch een heel diepe indruk moet hebben nagelaten bij de plaatselijke bevolking van uw district. Deze vaststelling doet evenzeer twifelen aan uw voorgehouden identiteit en profiel.

Deze vaststelling wordt versterkt doordat u niet geloofwaardig hebt gemaakt te zijn opgegroeid als landbouwerszoon. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u aan dat u werkte op uw eigen gronden (Verklaring DVZ, p. 5). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar uw werk, zegt u dat u op het land werkte met uw vader (CGVS 1, p. 7). U preciseert dat u uw vader en een andere boer die jullie land bewerkte thee bracht en dat u ook uw vader hielp als hij u riep (CGVS 1, p. 7). Gevraagd naar wat u deed op het land, meent u dat u niet op het land werkte maar dat u zich bekommerde om de dieren (CGVS 1, p. 7). Even later zegt u toch dat u uw vader soms hielp met het veld om te ploegen en met de irrigatie van het land (CGVS 1, p. 8). Van iemand die af en toe helpt te ploegen en die regelmatig thee ging brengen naar de personen die op het land werken kan dan ook verwacht worden dat die een degelijke kennis over landbouw aan de dag zou leggen. Niets is echter minder waar. U geeft aan dat uw vader mais, bonen, aardappels, tomaten, spinazie, radijzen en bloemkool kweekte (CGVS 1, p. 9).

Uw verklaringen over de zaai-en oogsttijden van deze gewassen schieten ernstig tekort. Zo zegt u dat de maisoogst gebeurde in de maanden saur (april-mei) en jawza (mei-juni), hoewel dit in feite in oktober is (CGVS 1, p. 18). Over aardappels zegt u verkeerdelijk dat ze in de winter rijp zijn, hoewel ze geoogst worden in de maanden april en mei (CGVS 1, p. 19). Ook wat betreft het planten van aardappels slaat u de bal ver mis. U zegt dat dit op het einde van de zomer gebeurt, terwijl dat eigenlijk in februari plaatsvindt (CGVS 1, p. 19). Ook situeert u het planten van ajuin verkeerdelijk op het einde van de winter hoewel het in feite in september gebeurt en plaatst u het oogsten van ajuin foutief in het begin van de zomer hoewel het in feite in maart en april gebeurt (CGVS 1, p. 19). U slaagt er ook niet in om de zaai- en oogsttijden van de gewassen ten opzichte van elkaar te situeren. Gepeild naar wat er nog op de velden gebeurde op het moment van de aardappeloogst, zegt u dat er groenten gekweekt werden (CGVS 2, p. 10). Gevraagd om te preciseren wat u daarmee bedoelt, meent u dat u bedoelde dat het zou kunnen dat nadat de aardappelen geoogst worden, groenten gekweekt werden (CGVS 2, p. 11). Vervolgens oppert u dat u eerlijk gezegd niet op de velden werkte (CGVS 2, p. 11). Dat u eerst iets verklaart en het dan niet kan toelichten is eigenaardig. Gevraagd naar wat er met mais gebeurt op het ogenblik dat aardappelen geoogst worden, geeft u aan dat u zelf niet werkte in de landbouw en dat u niet veel weet over de gewassen (CGVS 2, p. 20). Het is eigenaardig dat het u ontgaan zou zijn dat mais geplant wordt in de periode van de aardappeloogst en vlak daarna. Gevraagd naar hoe lang na het planten van ajuin mais geoogst wordt, meent u dat u zelf niet exact weet wanneer ajuin geplant of geoogst werd omdat u zelf niet werkte op de velden (CGVS 2, p. 11). Het is eigenaardig dat het u ontgaan zou zijn dat mais geoogst wordt in de maand nadat ajuin geplant wordt. Kortom, uw kennis over landbouw blijkt uitermate pover te zijn. U beweert dat u na de dood van uw vader niet meer op jullie velden werkte, maar dat een landbouwer die vroeger samen met uw vader op de velden werkte dat vanaf toen alleen deed en de opbrengst van de oogst met jullie deelde (CGVS1, p. 10). Het is ietwat eigenaardig dat u als enige grote en gezonde jongen niet op de velden zou werken na de dood van uw vader. Hiermee geconfronteerd, meent u dat u ook verantwoordelijk was voor het huis, de dieren en dat u hout ging halen en dat verkocht (CGVS 1, pp. 19-20). Zelfs indien u niet meer op de velden werkte na de dood van uw vader, kan toch nog steeds verwacht worden dat u enige kennis over het landbouwgebeuren heeft die u overhiel aan uw kindertijd die gekleurd was door het helpen van uw vader en ook door tot het moment van uw vertrek als enige man in het huishouden op de hoogte te zijn van welke gewassen door de landbouwer die uw landen bewerkt aan uw familie gegeven werden. De vaststelling dat dit niet het geval is, zet de geloofwaardigheid van uw profiel als landbouwzoon op een helling.

Wat betreft de dood van uw vader, is het overigens opmerkelijk dat u het moment van zijn dood niet consequent in de tijd situeert. Bij uw verklaring bij de DVZ afgenomen op 13 september 2016 zegt u dat uw vader 2 à 3 jaar geleden overleden is (Verklaring DVZ, p. 7). U situeert de dood van uw vader dus in de periode september 2013 – september 2014. Tijdens het gehoor op het CGVS dat afgenomen werd in september 2017, meent u dan weer dat hij 5 of 6 jaar geleden overleden is (CGVS 1, p. 9) U situeert zijn dood dus in de periode september 2011- september 2012. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, meent u dat u twee jaar in België leefde en dat u die periode erbij telde (CGVS 1, p. 25). Vervolgens houdt u het op 4, 5 of 6 jaar geleden (CGVS 1, p. 25). Dat u het moment van het overlijden van uw vader niet beter in de tijd kunt situeren, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen.

Ook de bevindingen van het CGVS op facebook zetten uw voorgehouden profiel als ongeschoolde landbouwzoon die tot zijn vertrek in Paktia woonde op een helling. U geeft zelf aan dat u een facebookprofiel heeft, met als profielnaam S.H. (CGVS 1, p. 5), de link naar dit profiel www.facebook.com/XXX werd na het gehoor aan het CGVS bezorgd via uw advocate. U geeft aan dat u naast dit profiel geen ander facebookprofiel heeft (CGVS 1, p. 13). Via het telefoonnummer op de briefomslag die u voorlegde, kwam het CGVS terecht op het facebookprofiel van O.J.. Bij de vrienden van O.J. werd gezocht op Sharifulla. Als resultaat kwam het profiel van Lovely Z. te voorschijn. Op de facebookpagina staat onder Lovely Z. uw naam, S.H.Z.. De link die bij het profiel van Lovely Z. hoort is <https://www.facebook.com/s.h.>. Op dit profiel staat aangeduid dat Lovely Z. in Kabul woont en van Kabul is. Geconfronteerd met dit profiel, meent u dat het niet van u is en verwijst u naar uw facebookprofiel S.H. (CGVS 1, p. 23). Gevraagd of u dan niet de persoon op de foto's bent, meent u van wel en zegt u dat het uw vriend N.M. is die uw foto's postte (CGVS 1, p. 23). Ermee geconfronteerd dat het profiel gevonden werd via het telefoonnummer op de briefomslag en dat uw naam erop staat, geeft u opnieuw aan hoe uw facebookprofiel S.H. gevonden kan worden (CGVS 1, p. 23). Gevraagd naar van wie het profiel van Lovely Z. dan wel is, wijst u naar een foto en zegt u dat het van H.N.M. is (CGVS 1, p. 23). U meent dat hij een goede vriend is van u en dat hij daarom uw foto's postte. Dit kan niet gevolgd worden. Het zou wel zeer eigenaardig zijn dat N.M. een foto zou postten en daarbij zou schrijven 'Me and my friend H.E.', waarbij je op H.E. kan doorklikken en dan terecht komt op een facebookpagina (<https://www.facebook.com/h.e..33>) waarvan u bevestigt dat het de facebookpagina van uw vriend N.M. is.

Gevraagd van waar u deze vriend N.M. kent, meent u dat u hem ontmoette toen u naar Duitsland kwam (CGVS 1, p. 23). Gevraagd van waar N.M. komt, zegt u dat u hem niet vroeg van waar hij is, wat vreemd is gezien jullie vrienden zijn (CGVS 1, p. 24). U voegt er nog aan toe dat u geen informatie over hem heeft (CGVS 1, p. 24). Wanneer u dan wordt geconfronteerd met een foto van u op het profiel van Lovely Z. die in 2014 gepost werd, bevestigt u dat u de persoon op de foto bent (CGVS 1, p. 24). Ermee geconfronteerd dat deze foto reeds in 2014 op facebook geplaatst werd en dat dat het CGVS doet denken dat het profiel van u is – het is immers niet aannemelijk dat iemand die u in Duitsland ontmoette reeds foto's van u zou posten in 2014 - blijft u er aan vasthouden dat u enkel het profiel van S.H. hebt (CGVS 1, p. 24). Aan u voorgelegd dat het profiel van Lovely Z. gemaakt werd onder de naam S..h., zegt u dat het zou kunnen dat die jongen een facebookaccount op uw naam aanmaakte (CGVS 2, p. 17). Dit overtuigt niet. Opgemerkt dat deze bewuste foto die gepost werd in 2014 veel likes krijgt van mensen uit Kabul, geeft u aan dat u geen idee heeft waarom mensen uit Kabul uw foto liken (CGVS 2, pp. 17, 18). Aan het administratief dossier werden zo wel veertien voorbeelden van likes van deze foto toegevoegd van mensen die aan Kabul gekoppeld kunnen worden. Zeer opmerkelijk is dat op het moment dat het tweede gehoor op het CGVS plaatsvond, het profiel van Lovely Z. aangepast was. Hij geeft nu aan te leven in Munchen in Duitsland en zegt afkomstig te zijn van Paktia. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS legt u ook andere verklaringen af over N.M.. Hoewel u tijdens het eerste gehoor nog aangaf dat u hem in Duitsland ontmoette en dat u niet weet van waar hij afkomstig is (CGVS 1, pp. 23, 24), oppert u nu dat u N.M. kende van in Paktia en dat jullie goede vrienden waren (CGVS 2, p. 3). U zegt dat u hem later in Duitsland weer ontmoette (CGVS 2, p. 3). Ook dit overtuigt niet en is overigens in tegenspraak met het facebookprofiel van N.M. dat door u bevestigd werd en waarop hij zelf aangeeft van Kabul te zijn. Kortom, hoewel u aangeeft dat u nooit naar Kabul ging en dat u geen mensen kent in Kabul (CGVS 2, p. 5), werpt het profiel van Lovely Z. daar een ander licht op. Het doet vermoeden dat u banden heeft met Kabul waarop u het CGVS geen zicht wenst te bieden. Ook wat betreft uw verklaringen omtrent uw scholing, rijzen er vraagtekens bij het zien van dit profiel.

Wat de contacten van lovely Z. betreft, dient ook opgemerkt te worden dat Lovely Z. een like kreeg van R.K.Z.. Deze R.K.Z. geeft aan op zijn profiel dat hij afkomstig is uit Zazi (Jaji) en dat hij leeft in Kabul. Bij de DVZ liet u optekenen dat R.K., uw oom van moederszijde u hielp om uw vertrek uit Afghanistan te regelen (Vragenlijst dd. 13 september 2016, p. 2; Verklaring DVZ, p. 9). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS bracht uw advocate evenwel aan dat de naam R.K. niet correct is maar vervangen diende te worden door F., hetgeen u zelf ook stelt (CGVS 1, p. 3). R.K. was volgens u een vriend van uw oom en degene bij wie u verbleef de dagen net voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS 2, p. 16). Geconfronteerd met het facebookprofiel van R.K.Z. (CGVS 2, p. 17), meent u dat u hem niet kent. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat het eigenaardig is dat er een man gelinkt kan worden aan het profiel van Lovely Z. en die dezelfde naam draagt als die naam waarmee u in eerste instantie uw oom van moederszijde benoemde, die eveneens afkomstig is uit Jaji en die ook Z. is. U verklaarde dat uw oom F. u de documenten doorstuurde door ze aan O.J. te geven (CGVS 1, p. 21). Het feit dat het telefoonnummer op de briefomslag waarmee u uw de documenten toegestuurd kreeg leiden naar het facebookprofiel van O.J., die op zijn profiel aangeeft van Kabul te zijn en in Kabul te wonen, is ook een indicatie dat u mogelijk wel over een netwerk in Kabul kan beschikken.

Overigens dient ook opgemerkt te worden dat uw verklaring dat u niet naar school ging (CGVS 1, p. 6) niet geschraagd wordt door de taskara die u voorlegt en door het profiel van Lovely Z.. Op deze taskara staat immers dat u student bent (CGVS 1, p. 4). Hiermee geconfronteerd, meent u dat het gebruikelijk is om bij een persoon onder de achttien student te schrijven als beroep (CGVS 1, p. 24). Dat uw taskara inhoudelijk niet overeenkomt met uw verklaringen, is eigenaardig en sterkt het vermoeden dat u geen zicht wenst te geven op uw profiel. Ermee geconfronteerd dat op het facebookprofiel van Lovely Z. zaken geschreven worden in het Engels en dat dit niet overeenkomt met het wat je zou verwachten van een persoon die ongeschoold is, blijft u ontkennen dat het uw profiel is (CGVS 1, p. 24). Lovely Z. is ook lid van de groep 'The university of spoken English' en probeerde in deze groep zelfs een wiskunderaadsel te kraken. Ook dat is merkwaardig voor iemand die zegt niet naar school te zijn geweest en zegt ongeschoold te zijn en Pashtou en Frans te spreken (CGVS 1, pp. 6, 7).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel en uw netwerk. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en het werkelijk netwerk waarop u in Afghanistan kunt steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging.

Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Alle informatie waar het CGSV naar verwijst, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Uw taskara slaagt er niet in om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Eerder werd reeds opgemerkt dat op deze taskara staat dat u student bent hoewel u zelf zegt dat u ongeschoold bent (CGVS 1, p. 6). Ook wat betreft de naam van uw dorp werd een eigenaardigheid opgemerkt aan uw taskara. Hoewel u zelf zegt van Shegwal dorp afkomstig te zijn (CGVS 1, pp. 2,3), staat op uw taskara als dorp Hashim Khel aangegeven (CGVS 1, p. 4). Hiermee geconfronteerd, zegt u dat uw stam Hashim Khel is en uw dorp Shegwal en dat ze misschien een fout maakten bij het opstellen van uw taskara (CGVS 1, p. 25). U meent dat mensen die taskara's schrijven niet opgeleid zijn en dat hun handschrift niet goed is (CGVS 1, p. 25). Aangezien u uw taskara neerlegt om uw identiteit aan te tonen zijn deze twee tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw taskara dan ook zijn opmerkelijk. Ook de taskara van uw vader en uw vriend N.M. veranderen bovenstaande vaststellingen niet. De briefomslag die u voorlegt toont louter aan dat u post kreeg uit Afghanistan. Ook de drie foto's die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande conclusies om te buigen. U bent op deze foto's te zien in een landelijke omgeving, maar uit de foto's is noch duidelijk waar u precies bent, noch is op te maken of deze foto's al dan niet in scène gezet zijn.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat de geheugenproblemen die u aanhaalt voorgaande vaststellingen niet wijzigen. U zegt dat u tijdens de reisweg geslagen werd op uw hoofd en dat u daardoor geheugenproblemen heeft (CGVS 2, p. 19). Gevraagd of u hier een doktersattest van heeft, geeft u aan dat u geen attesten of bewijzen heeft (CGVS 2, p. 19). Uw advocate zei ook dat ze nog zou navragen of er een attest is (CGVS 2, p. 19). Tot nog toe heeft het CGVS nog geen attest omtrent uw beweerde geheugenproblemen ontvangen. U maakt dus niet aannemelijk dat deze zogenaamde geheugenproblemen uw gehoren bij het CGVS beïnvloed zouden hebben. Eens te meer gezien u er in begin van beide gehoren op werd gewezen dat u moest melden als er problemen waren (CGVS 1, p.3; CGVS 2, p. 2) maar u hier geen melding van maakte, behalve op het einde van het tweede gehoor nadat u met de twijfel van het GCVS omtrent uw recente herkomst geconfronteerd werd (CGVS 2, p. 19). Er kan dan ook weinig rekening gehouden worden met uw zogenaamde geheugenproblemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3.c van de

Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van “*de algemene motiveringsplicht*”, van de medewerkingsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging, van het hoorrecht en van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer: een brief van de dorpsouderen met vertaling, een kopie van zijn taskara met vertaling, een kopie van de taskara van zijn vader met vertaling en een kopie van de taskara van zijn grootvader met vertaling (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door de taliban nadat hij twee talibs een bom zag plaatsen die door het Afghaanse leger onschadelijk werd gemaakt. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij niet kan zeggen wie hem precies bedreigde; (ii) hij niet met zekerheid kan zeggen of de dreigbrief werd ondertekend en door wie deze werd ondertekend; (iii) hij slechts vage verklaringen kan afleggen over de wijze waarop hij te weten kwam dat de bom door het Afghaanse leger werd ontmanteld; (iv) zijn moeder hem ondanks de bedreigingen door de taliban zonder waarschuwing gewoon naar huis liet komen; (v) zijn moeder, broer en zus gewoon in het dorp blijven wonen, terwijl de taliban ermee dreigden om in de plaats van verzoeker zijn broer mee te nemen; (vi) zijn verklaringen over een ingrijpend incident in zijn regio van herkomst niet te rijmen zijn met de daaromtrent beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf in het dorp Shegywal in het district Aryoub in de provincie Paktia tot aan zijn vertrek naar België en bijgevolg ook aan de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan; (vii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden profiel als landbouwerszoon, gelet op zijn gebrekkige kennis van de gewassenteelt in zijn regio van herkomst; (viii) hij de dood van zijn vader niet op een coherente en precieze wijze in de tijd kan situeren; (ix) verschillende vaststellingen op Facebook afbreuk doen aan zijn beweerde ongeletterdheid en doen vermoeden dat hij banden heeft met Kabul die hij voor de asielinstanties verborgen tracht te houden; (x) zijn taskara vermeldt dat hij student is, terwijl hij zelf beweert ongeschoold te zijn, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan zijn voorgehouden ongeletterdheid; (xi) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (xii) hij zijn voorgehouden

geheugenproblemen niet staat, terwijl hij er pas op het einde van zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding van maakte, zodat deze beweerde geheugenproblemen evenmin van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker niet kan zeggen wie hem precies bedreigde en dat hij evenmin met zekerheid kan zeggen of de dreigbrief werd ondertekend en door wie deze werd ondertekend:

"Er werd vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot wie u precies bedreigde de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op een helling zetten. Gevraagd naar van wie van de taliban de bedreiging die u kreeg precies afkomstig was, meent u eerst dat het de taliban van die plaats waren (CGVS 2, p. 15). Vervolgens zegt u dat het de taliban van Al-Qaeda waren en niet Daesh, om daarna toe te geven dat u niet weet of de dreigbrief die u kreeg van de taliban of van Daesh komt (CGVS 2, p. 15). Gepeild naar of het correct is dat u niet weet of Daesh u bedreigde of de taliban, meent u dat het toch de taliban waren (CGVS 2, p. 15). U zegt dat het de taliban waren voor zover u denkt, maar dat u het ook niet exact weet (CGVS 2, p. 15). Dit is opmerkelijk, zeker in het licht van uw eigen eerdere verklaringen dat de dreigbrief die u kreeg afkomstig was van de taliban en dat er een talibanvlag op het document stond (CGVS 1, p. 22). Van iemand die zijn land is ontvlucht omwille van bedreigingen mag worden verwacht dat hij zijn bedreigers kent en er alles aan heeft gedaan om de identiteit van zijn belagers te weten te komen, om de concrete bedreiging en de gevolgen ervan perfect te kunnen inschatten. Dat u niet concreet kunt benoemen van wie de bedreiging afkomstig was, ondermijnt ten eerste de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen.

Daarenboven ontsieren uw verklaringen over de dreigbrief de aannemelijkheid van de door u opgeworpen problemen. Gevraagd of de brief door iemand ondertekend was, meent u dat er een stempel en een handtekening op stonden (CGVS 2, p. 15). Gepeild of er een naam stond bij de handtekening zegt u dat u het moeilijk kunt zeggen omdat u niet goed kunt lezen (CGVS 2, p. 15). U voegt daaraan toe dat u denkt van wel, maar dat u denkt van niet (CGVS 2, p. 15). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, zegt u dat u het niet goed weet omdat u ongeschoold bent (CGVS 2, p. 15). Zelfs van iemand die ongeschoold is, kan verwacht dat hij weet of de dreigbrief die hij kreeg al dan niet met naam ondertekend is, opnieuw om zijn directe vervolger te leren kennen. Het feit dat u dit niet kunt, werpt wederom een smet op de door u geschetste gebeurtenissen."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder meer verklaarde dat de taliban hem bedreigden. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt verklaarde:

"-Van wie van de taliban kwam deze bedreiging?

Ze zijn taliban van die plaats. Ze waren taliban van Al-Qaeda, niet Daesh. Ik weet niet exact van welke taliban of Daesh deze brief komt. Ik weet niet of het van Daesh was of van de taliban was.

-Begrijp ik correct dat u niet goed weet of het Daesh was die u bedreigde of de taliban?

Ik denk dat het toch de taliban waren. Niet Daesh. Het waren taliban. Zover ik denk, maar exact weet ik het ook niet.

-Weet u nog iets meer over deze mensen die u bedreigden?

Nee. Ik weet enkel dat ze taliban waren. Meer weet ik niet, wie van de taliban." (gehoorverslag CGVS 27 oktober 2017 (hierna: gehoor II), p. 15).

Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk uiteenlopende verklaringen aflegde over wie hem precies bedreigde, dat hij eerst vermoedde dat het de taliban of Daesh kon zijn, vervolgens stelde dat het de taliban waren maar dat hij niet precies kon zeggen wie hem bedreigde. Dit klemmt des te meer daar verzoeker evenmin duidelijkheid kon verschaffen op de vraag of de dreigbrief al dan niet met een naam werd ondertekend (gehoor II, p. 15). Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die om internationale bescherming verzoekt omwille van bedreigingen door de taliban, zich terdege zou trachten te informeren over zijn belagers en alles in het werk zou stellen om precies te weten van wie de bedreigingen afkomstig zijn om zodoende zijn situatie op correct te kunnen inschatten. Het besluit om zijn van herkomst te ontvluchten om in het buitenland internationale bescherming te vragen is immers een drastische beslissing met ingrijpende gevolgen.

Waar verzoeker erop wijst dat hij ongeschoold is, dient erop gewezen dat, men geen hoog opgeleide persoon moet zijn om informatie te vergaren over de personen die men vreest in vluchtelingenrechtelijke zin voor zover hieraan al enig geloof kan worden gehecht (zie *infra*). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij de dreigbrief door zijn oom liet lezen (gehoor II, p. 15), zodat zijn beweerde ongeletterdheid geen verschoning vormt voor zijn gebrekkige kennis over zijn belagers en de inhoud van de dreigbrief.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker slechts vage verklaringen kan afleggen over de wijze waarop hij te weten kwam dat de bom door het Afghaanse leger werd ontmanteld:

"Verder konden ook uw verklaringen over hoe u te weten kwam dat de bom ontmanteld werd niet overtuigen. U meent dat u via via hoorde dat de overheid de bom ontmijnde waarvan u gezien had dat ze werd geplaatst (CGVS 2, p. 12). U geeft aan dat u thuis was toen u dit hoorde (CGVS 2, p. 13). Gepeild naar wie u dit vertelde, zegt u dat dorpingen het aan elkaar vertellen als er iets gebeurt in het dorp (CGVS 2, p. 13). Aangespoord om te vertellen wie precies dit aan u zei, bent u aanvankelijk stil, om vervolgens te zeggen dat de ouderen over alles praten en dat u het daar hoorde (CGVS 2, p. 13). Wederom aangedrongen uit wiens mond u dit nieuws hoorde, zegt u dat de jongens zeiden dat er een bom ontmijnd was (CGVS 2, p. 13). Ermee geconfronteerd of het klopt dat u niet kunt benoemen van welke persoon u het nieuws hoorde, meent u dat het gewoon een dorping was (CGVS 2, p. 13). Deze vage en weinig concrete verklaringen betreffende een nochtans essentieel element in uw asielrelaas, doen vermoeden dat de beweerde problemen niet hebben plaatsvonden."

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Het enkele feit dat verzoeker verklaarde dat hij via via hoorde dat de overheid de bom ontmijnde waarvan verzoeker gezien had dat ze werd geplaatst, impliceert geen ongeloofwaardigheid. Verzoeker heeft getracht alle details van de zaak te geven die hij wist."

De Raad stelt vast dat verzoeker over de wijze waarop hij van de ontmanteling van de bom op de hoogte kwam tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde als volgt:

"-Vertel eens wat u weet over de ontmijning van die bom.

Ik ben te weten gekomen dat door de overheid ze een bom ontmijnd hebben. Ik hoorde het via via. Ik wist niet goed dat de mensen hebben die nacht een bom geplaatst, ze hadden, nadat ik hoorde dat een bom ontmijnd werd daar dacht ik die avond hebben ze daar een bom geplaatst.

-Waar was u toen u dit hoorde?

Ik was thuis.

-Wie vertelde u dit?

Daar in het dorp als er iets gebeurt of een bom ontploft of andere dingen hoor je het van de dorpingen, een of andere persoon die het vertelt. Ik heb het zo gehoord.

-In dit geval, wie specifiek vertelde het u?

Stilte. Zo ja, 's avonds, daar de ouderen praten over alles. Ik hoorde het daar.

-Uit wie zijn mond hoorde u dit nieuws?

Daar een dorp van de andere jongens hebben ze het gezegd dat in die plaats ze een bom ontmijnden.

-Begrijp ik correct dat u niet kunt benoemen van welke persoon u het nieuws hoorde?

Dat was gewoon maar een dorping van ons. Hij zei in die plaats is er daar een bom uit gehaald. Als er iets klein gebeurt in het dorp hoor je het via via van anderen. Ik was bang en daardoor dat ik niet zo verder gevraagd heb hoe het allemaal was." (gehoor II, p. 12-13).

Hieruit blijkt wel degelijk dat verzoeker niet in staat was om specifiek te vertellen wie hem inlichtte over het ontmantelen van de bom die hij eerder door talibs zou hebben zien plaatsen. Verzoeker verklaarde immers enerzijds dat hij het nieuws thuis vernam van een dorping, en anderzijds dat hij het nieuws "via via" dan wel via de dorpsouderen vernam. De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt dan ook niet louter ondermijnd doordat hij verklaarde dat hij het nieuw "via via" vernam.

2.3.2.5. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers moeder hem ondanks de bedreigingen door de taliban zonder waarschuwing gewoon naar huis liet komen:

"Vervolgens dient aangestipt te worden dat uw gezinsleden niet conform de vrees handelden die verwacht kan worden indien men door de taliban gevisieerd wordt. U verklaarde dat de taliban naar uw huis kwamen op een nacht toen u bij een vriend was (CGVS 1, p. 12) en zegt dat ze uw moeder sloegen en aan haar vroegen waar u was (CGVS 1, p. 22). U stelt dat ze zeiden dat u een spion voor de overheid was en dat u gedood moest worden (CGVS 1, p. 22).

U meent dat uw moeder over de taliban die naar het huis kwamen zei dat ze slechte mensen zijn en dat ze u iets wilden aandoen (CGVS 2, p. 14). In het licht van deze verklaringen is het dan ook uiterst merkwaardig dat uw moeder u niet trachtte te waarschuwen, maar u gewoon terug naar huis liet komen. U zegt immers dat uw moeder u niet vooraf verwittigde voor u thuis kwam (CGVS 2, p. 14). Nochtans geeft u aan dat uw moeder wist waar u was die avond en dat ook uw vrouw en jonge broer thuis waren (CGVS 2, p. 13-14). Dat uw moeder u niet verwittigde, maar u naar de plaats liet komen waar de taliban u eerder kwamen zoeken, is opmerkelijk. Ook dit doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de taliban.”

Verzoeker wijst er dienaangaande in zijn verzoekschrift op dat zijn moeder een huisvrouw is. Hij laat echter na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze dit gegeven een ander licht zou kunnen werpen op de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing. Er kan niet worden ingezien waarom verzoekers moeder verhinderd zou zijn om hem te waarschuwen voor de bedreigingen die de taliban ten aanzien van hem hadden geuit, louter omdat zij een huisvrouw is. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt dat hem niet werd gevraagd of zijn moeder hem überhaupt nog zou hebben kunnen waarschuwen, dient vastgesteld dat hem wel degelijk werd gevraagd of zijn moeder hem probeerde te verwittigen: *“Probeerde uw moeder u te verwittigen voor u thuis kwam?”* (gehoor II, p. 14). Waar verzoeker wijst op zijn verklaring dat zijn moeder bang en in paniek was, dient erop gewezen dat dit geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat het gelet op de door verzoeker geschetste omstandigheden niet aannemelijk is dat verzoekers moeder hem niet trachtte te verwittigen. Verzoeker slaagt er dan ook niet in de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers moeder, broer en zus gewoon in het dorp blijven wonen, terwijl de taliban ermee dreigden om in de plaats van verzoeker zijn broer mee te nemen:

“Bovendien is het niet geloofwaardig dat uw moeder verschillende keren te horen had gekregen dat de taliban uw broer zouden meenemen in uw plaats, maar dat ze toch met uw broer en zus in hetzelfde dorp blijft wonen (Verklaring DVZ dd. 13 september 2016, p. 7; CGVS 1, p. 10-11; CGVS 2, p. 18-19). U geeft te kennen dat die bewuste nacht dat de taliban naar op zoek naar u waren, ze reeds tegen uw moeder zeiden dat ze uw broer zouden meenemen als u zich niet zou overgeven (CGVS 1, p. 22). Verder zegt u dat de taliban verschillende keren langskwamen na uw vertrek en daarbij naar u vroegen en dreigden dat ze uw broer zouden meenemen (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 19). Het is dan ook eigenaardig dat uw familie op dezelfde plaats blijft wonen. Dat uw moeder de ene zoon uit vrees voor de taliban naar het buitenland zou sturen, maar met de andere zoon in het hol van de leeuw blijft en niets onderneemt, is niet geloofwaardig en doet afbreuk aan de door u voorgehouden gebeurtenissen. Bovendien is het vreemd dat u zich vanuit België – in veiligheid – blijkbaar niet interesseert in uw broer. Op de vraag of u nog nieuws gekregen heeft over uw broer, zegt u van niet, dat u hem niet gesproken heeft, u het niet weet en dat u denkt dat hij thuis zal zijn (CGVS 2, p. 19). Nochtans verklaart u dat u sinds u in België bent, nog contact heeft gehad met het thuisfront in Afghanistan (CGVS 1, p. 10). Dat u dan ook geen informatie kunt geven over uw broer, en u daar schijnbaar ook geen interesse in toont aangezien u het zelf niet heeft gevraagd, relativeert op ernstige wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

De opmerking in onderhavig verzoekschrift dat verzoeker niet zou zijn geconfronteerd met de vaststelling van de commissaris-generaal dat het onaannemelijk is dat verzoekers moeder, broer en zus gewoon in het dorp blijven wonen, terwijl de taliban ermee dreigden om in de plaats van verzoeker zijn broer mee te nemen, doet op zich geen afbreuk aan het pertinent karakter van deze vaststelling. Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde motieven, die aldus onverminderd overeind blijven.

2.3.2.7. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over een ingrijpend incident in zijn regio van herkomst niet te rijmen zijn met de daaromtrent beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf in het dorp Shegywal in het district Aryoub in de provincie Paktia tot aan zijn vertrek naar België en bijgevolg ook aan de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan:

“Tot slot moet worden opgemerkt dat er vragen kunnen worden gesteld bij uw gegeven datum van vertrek uit Paktia. Hierdoor komt de rechtstreekse dreiging van de taliban eens te meer in een slecht daglicht. Zo beweert u anderhalve maand voor uw aankomst in België te zijn vertrokken uit uw thuisland (verklaring DVZ, p.10). U kwam aan op 17 februari 2016 (inschrijvingsfiche DVZ).

De start van uw vervolgingsproblemen situeert u ongeveer een week vooraf aan uw vertrek (CGVS 1, p. 12). Het is dan ook frappant dat uw kennis over een groot incident van de taliban in uw regio in de periode vóór uw vertrek uiterst vaag en niet geheel correct is, waardoor ernstig wordt getwijfeld of u wel in Jaji woonde in de periode vóór uw vertrek. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat in mei 2015 een incident gebeurde op een volleybalveld in het gebied Shagi. Er wordt gesteld dat het volleybalveld werd aangevallen door talibs die de mensen onder vuur namen en dat de aanvallers dertig gijzelaars meenamen en dat er een gevecht plaatsvond met de veiligheidstroepen. U haalt zelf een incident aan waarbij u aanwezig was en waarbij een bom ontplofte op een speelplein (CGVS 1, p. 17). U meent dat u meteen naar huis ging (CGVS 1, p. 17). Gevraagd of er bij dit incident taliban ter plaatse kwamen, meent u dat dat niet zo was en dat ze zich misschien verstopten (CGVS 2, p. 6). U zegt dat dit incident in de zomer of de herfst gebeurde (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of de veiligheidstroepen ingrepen bij het incident met de bom op het speelveld, meent u dat dat zo was, maar dat u toen zelf niet meer aanwezig was (CGVS 2, p. 6). Gevraagd wat de veiligheidstroepen deden, zegt u dat u van andere mensen hoorde dat ze de slachtoffers hielpen en naar het ziekenhuis brachten en de lijken samen legden (CGVS 2, p. 6). Gepeild of de veiligheidstroepen nog iets anders deden, zegt u dat u zelf niets zag omdat u er niet was (CGVS 2, p. 6). Een incident waarbij de taliban wel ter plaatse kwam op een speelveld en mensen gijzelde herinnert u zich niet (CGVS 2, p. 6). Het is opmerkelijk dat uw verklaringen betreffende het moment waarop de aanval gebeurde, de rol van de veiligheidstroepen, de aanwezigheid van talibs zo ernstig verschilt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Er kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de incidenten in de onmiddellijke omgeving van uw dorp, zelfs als u naar huis ging toen het incident losbarstte kan verwacht worden dat u later van dorpsgenoten zou vernemen wat er zich afgespeeld heeft. De vaststelling dat er kan worden getwijfeld aan uw recent vertrek uit Paktia, omwille van de taliban, versterkt de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten eens te meer."

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *"De verwerende partij dient niet alleen één incident te onderzoeken, maar moet rekening houden met alle verklaringen van verzoeker. Dit argument is dan ook geenszins overtuigend."*

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing meerdere, pertinente motieven bevat die de beslissing van de commissaris-generaal dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus op afdoende wijze schragen. De motivering in de bestreden beslissing beperkt zich dus geenszins tot verzoekers verklaringen betreffende één incident. Verzoeker laat overigens na *in concreto* te duiden welke andere van zijn verklaringen de commissaris-generaal nog in rekening had moeten brengen. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig. Als dusdanig blijft de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.3.2.8. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel als landbouwerszoon, gelet op zijn gebrekkige kennis van de gewassenteelt in zijn regio van herkomst; (ii) verzoeker de dood van zijn vader niet op een coherente en precieze wijze in de tijd kan situeren; (iii) verschillende vaststellingen op Facebook afbreuk doen aan verzoekers beweerde ongeletterdheid en doen vermoeden dat hij banden heeft met Kabul die hij voor de asielinstanties verborgen tracht te houden; (iv) zijn taskara vermeldt dat hij student is, terwijl hij zelf beweert ongeschoold te zijn, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan zijn voorgehouden ongeletterdheid; (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (vi) hij zijn voorgehouden geheugenproblemen niet staft, terwijl hij er pas op het einde van zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding van maakte, zodat deze beweerde geheugenproblemen evenmin van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen:

"Eerder werd reeds aangetoond dat u niet recent afkomstig bent uit Paktia, gezien u de bal mis sloeg omtrent een incident die toch een heel diepe indruk moet hebben nagelaten bij de plaatselijke bevolking van uw district. Deze vaststelling doet evenzeer twifelen aan uw voorgehouden identiteit en profiel.

Deze vaststelling wordt versterkt doordat u niet geloofwaardig hebt gemaakt te zijn opgegroeid als landbouwerszoon. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u aan dat u werkte op uw eigen gronden (Verklaring DVZ, p. 5). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar uw werk, zegt u dat u op het land werkte met uw vader (CGVS 1, p. 7). U preciseert dat u uw vader en een andere boer die jullie land bewerkte thee bracht en dat u ook uw vader hielp als hij u riep (CGVS 1, p. 7). Gevraagd naar wat u deed op het land, meent u dat u niet op het land werkte maar dat u zich bekommerde om de dieren (CGVS 1, p. 7). Even later zegt u toch dat u uw vader soms hielp met het veld om te ploegen en met de irrigatie van het land (CGVS 1, p. 8). Van iemand die af en toe helpt te ploegen en die regelmatig thee ging brengen naar de personen die op het land werken kan dan ook verwacht worden dat die een degelijke kennis over landbouw aan de dag zou leggen. Niets is echter minder waar.

U geeft aan dat uw vader mais, bonen, aardappels, tomaten, spinazie, radijzen en bloemkool kweekte (CGVS 1, p. 9). Uw verklaringen over de zaai- en oogsttijden van deze gewassen schieten ernstig tekort. Zo zegt u dat de maisoogst gebeurde in de maanden saur (april-mei) en jawza (mei-juni), hoewel dit in feite in oktober is (CGVS 1, p. 18). Over aardappels zegt u verkeerdelijk dat ze in de winter rijp zijn, hoewel ze geoogst worden in de maanden april en mei (CGVS 1, p. 19). Ook wat betreft het planten van aardappels slaat u de bal ver mis. U zegt dat dit op het einde van de zomer gebeurt, terwijl dat eigenlijk in februari plaatsvindt (CGVS 1, p. 19). Ook situeert u het planten van ajuin verkeerdelijk op het einde van de winter hoewel het in feite in september gebeurt en plaatst u het oogsten van ajuin foutief in het begin van de zomer hoewel het in feite in maart en april gebeurt (CGVS 1, p. 19). U slaagt er ook niet in om de zaai- en oogsttijden van de gewassen ten opzichte van elkaar te situeren. Gepeild naar wat er nog op de velden gebeurde op het moment van de aardappeloogst, zegt u dat er groenten gekweekt werden (CGVS 2, p. 10). Gevraagd om te preciseren wat u daarmee bedoelt, meent u dat u bedoelde dat het zou kunnen dat nadat de aardappelen geoogst worden, groenten gekweekt werden (CGVS 2, p. 11). Vervolgens oppert u dat u eerlijk gezegd niet op de velden werkte (CGVS 2, p. 11). Dat u eerst iets verklaart en het dan niet kan toelichten is eigenaardig. Gevraagd naar wat er met mais gebeurt op het ogenblik dat aardappelen geoogst worden, geeft u aan dat u zelf niet werkte in de landbouw en dat u niet veel weet over de gewassen (CGVS 2, p. 20). Het is eigenaardig dat het u ontgaan zou zijn dat mais geplant wordt in de periode van de aardappeloogst en vlak daarna. Gevraagd naar hoe lang na het planten van ajuin mais geoogst wordt, meent u dat u zelf niet exact weet wanneer ajuin geplant of geoogst werd omdat u zelf niet werkte op de velden (CGVS 2, p. 11). Het is eigenaardig dat het u ontgaan zou zijn dat mais geoogst wordt in de maand nadat ajuin geplant wordt. Kortom, uw kennis over landbouw blijkt uitermate pover te zijn. U beweert dat u na de dood van uw vader niet meer op jullie velden werkte, maar dat een landbouwer die vroeger samen met uw vader op de velden werkte dat vanaf toen alleen deed en de opbrengst van de oogst met jullie deelde (CGVS1, p. 10). Het is ietwat eigenaardig dat u als enige grote en gezonde jongen niet op de velden zou werken na de dood van uw vader. Hiermee geconfronteerd, meent u dat u ook verantwoordelijk was voor het huis, de dieren en dat u hout ging halen en dat verkocht (CGVS 1, pp. 19-20). Zelfs indien u niet meer op de velden werkte na de dood van uw vader, kan toch nog steeds verwacht worden dat u enige kennis over het landbouwgebeuren heeft die u overhiel aan uw kindertijd die gekleurd was door het helpen van uw vader en ook door tot het moment van uw vertrek als enige man in het huishouden op de hoogte te zijn van welke gewassen door de landbouwer die uw landen bewerkt aan uw familie gegeven werden. De vaststelling dat dit niet het geval is, zet de geloofwaardigheid van uw profiel als landbouwzoon op een helling.

Wat betreft de dood van uw vader, is het overigens opmerkelijk dat u het moment van zijn dood niet consequent in de tijd situeert. Bij uw verklaring bij de DVZ afgenomen op 13 september 2016 zegt u dat uw vader 2 à 3 jaar geleden overleden is (Verklaring DVZ, p. 7). U situeert de dood van uw vader dus in de periode september 2013 – september 2014. Tijdens het gehoor op het CGVS dat afgenomen werd in september 2017, meent u dan weer dat hij 5 of 6 jaar geleden overleden is (CGVS 1, p. 9) U situeert zijn dood dus in de periode september 2011- september 2012. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, meent u dat u twee jaar in België leefde en dat u die periode erbij telde (CGVS 1, p. 25). Vervolgens houdt u het op 4, 5 of 6 jaar geleden (CGVS 1, p. 25). Dat u het moment van het overlijden van uw vader niet beter in de tijd kunt situeren, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen.

Ook de bevindingen van het CGVS op facebook zetten uw voorgehouden profiel als ongeschoolde landbouwzoon die tot zijn vertrek in Paktia woonde op een helling. U geeft zelf aan dat u een facebookprofiel heeft, met als profielnaam S.H. (CGVS 1, p. 5), de link naar dit profiel www.facebook.com/XXX werd na het gehoor aan het CGVS bezorgd via uw advocate. U geeft aan dat u naast dit profiel geen ander facebookprofiel heeft (CGVS 1, p. 13). Via het telefoonnummer op de briefomslag die u voorlegde, kwam het CGVS terecht op het facebookprofiel van O.J.. Bij de vrienden van O.J. werd gezocht op Sharifulla. Als resultaat kwam het profiel van Lovely Z. te voorschijn. Op de facebookpagina staat onder Lovely Z. uw naam, S.H.Z.. De link die bij het profiel van Lovely Z. hoort is <https://www.facebook.com/s.h.> Op dit profiel staat aangeduid dat Lovely Z. in Kabul woont en van Kabul is. Geconfronteerd met dit profiel, meent u dat het niet van u is en verwijst u naar uw facebookprofiel S.H. (CGVS 1, p. 23). Gevraagd of u dan niet de persoon op de foto's bent, meent u van wel en zegt u dat het uw vriend N.M. is die uw foto's postte (CGVS 1, p. 23). Ermee geconfronteerd dat het profiel gevonden werd via het telefoonnummer op de briefomslag en dat uw naam erop staat, geeft u opnieuw aan hoe uw facebookprofiel S.H. gevonden kan worden (CGVS 1, p. 23). Gevraagd naar van wie het profiel van Lovely Z. dan wel is, wijst u naar een foto en zegt u dat het van H.N.M. is (CGVS 1, p. 23). U meent dat hij een goede vriend is van u en dat hij daarom uw foto's postte. Dit kan niet gevolgd worden. Het zou wel zeer eigenaardig zijn dat N.M. een foto zou postten en daarbij zou schrijven 'Me and my friend H.E.', waarbij je op H.E. kan doorklikken en dan terecht komt op een facebookpagina (<https://www.facebook.com/h.e..33>) waarvan u bevestigt dat het de facebookpagina van uw vriend N.M.

is. Gevraagd van waar u deze vriend N.M. kent, meent u dat u hem ontmoette toen u naar Duitsland kwam (CGVS 1, p. 23). Gevraagd van waar N.M. komt, zegt u dat u hem niet vroeg van waar hij is, wat vreemd is gezien jullie vrienden zijn (CGVS 1, p. 24). U voegt er nog aan toe dat u geen informatie over hem heeft (CGVS 1, p. 24). Wanneer u dan wordt geconfronteerd met een foto van u op het profiel van Lovely Z. die in 2014 gepost werd, bevestigt u dat u de persoon op de foto bent (CGVS 1, p. 24). Ermee geconfronteerd dat deze foto reeds in 2014 op facebook geplaatst werd en dat dat het CGVS doet denken dat het profiel van u is – het is immers niet aannemelijk dat iemand die u in Duitsland ontmoette reeds foto's van u zou posten in 2014 - blijft u er aan vasthouden dat u enkel het profiel van S.H. hebt (CGVS 1, p. 24). Aan u voorgelegd dat het profiel van Lovely Z. gemaakt werd onder de naam S..h., zegt u dat het zou kunnen dat die jongen een facebookaccount op uw naam aanmaakte (CGVS 2, p. 17). Dit overtuigt niet. Opgemerkt dat deze bewuste foto die gepost werd in 2014 veel likes krijgt van mensen uit Kabul, geeft u aan dat u geen idee heeft waarom mensen uit Kabul uw foto liken (CGVS 2, pp. 17, 18). Aan het administratief dossier werden zo wel veertien voorbeelden van likes van deze foto toegevoegd van mensen die aan Kabul gekoppeld kunnen worden. Zeer opmerkelijk is dat op het moment dat het tweede gehoor op het CGVS plaatsvond, het profiel van Lovely Z. aangepast was. Hij geeft nu aan te leven in Munchen in Duitsland en zegt afkomstig te zijn van Paktia. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS legt u ook andere verklaringen af over N.M.. Hoewel u tijdens het eerste gehoor nog aangaf dat u hem in Duitsland ontmoette en dat u niet weet van waar hij afkomstig is (CGVS 1, pp. 23, 24), oppert u nu dat u N.M. kende van in Paktia en dat jullie goede vrienden waren (CGVS 2, p. 3). U zegt dat u hem later in Duitsland weer ontmoette (CGVS 2, p. 3). Ook dit overtuigt niet en is overigens in tegenspraak met het facebookprofiel van N.M. dat door u bevestigd werd en waarop hij zelf aangeeft van Kabul te zijn. Kortom, hoewel u aangeeft dat u nooit naar Kabul ging en dat u geen mensen kent in Kabul (CGVS 2, p. 5), werpt het profiel van Lovely Z. daar een ander licht op. Het doet vermoeden dat u banden heeft met Kabul waarop u het CGVS geen zicht wenst te bieden. Ook wat betreft uw verklaringen omtrent uw scholing, rijzen er vraagtekens bij het zien van dit profiel.

Wat de contacten van lovely Z. betreft, dient ook opgemerkt te worden dat Lovely Z. een like kreeg van R.K.Z.. Deze R.K.Z. geeft aan op zijn profiel dat hij afkomstig is uit Zazi (Jaji) en dat hij leeft in Kabul. Bij de DVZ liet u optekenen dat R.K., uw oom van moederszijde u hielp om uw vertrek uit Afghanistan te regelen (Vragenlijst dd. 13 september 2016, p. 2; Verklaring DVZ, p. 9). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS bracht uw advocate evenwel aan dat de naam R.K. niet correct is maar vervangen diende te worden door F., hetgeen u zelf ook stelt (CGVS 1, p. 3). R.K. was volgens u een vriend van uw oom en degene bij wie u verbleef de dagen net voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS 2, p. 16). Geconfronteerd met het facebookprofiel van R.K.Z. (CGVS 2, p. 17), meent u dat u hem niet kent. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat het eigenaardig is dat er een man gelinkt kan worden aan het profiel van Lovely Z. en die dezelfde naam draagt als die naam waarmee u in eerste instantie uw oom van moederszijde benoemde, die eveneens afkomstig is uit Jaji en die ook Z. is. U verklaarde dat uw oom F. u de documenten doorstuurde door ze aan O.J. te geven (CGVS 1, p. 21). Het feit dat het telefoonnummer op de briefomslag waarmee u uw de documenten toegestuurd kreeg leiden naar het facebookprofiel van O.J., die op zijn profiel aangeeft van Kabul te zijn en in Kabul te wonen, is ook een indicatie dat u mogelijk wel over een netwerk in Kabul kan beschikken.

Overigens dient ook opgemerkt te worden dat uw verklaring dat u niet naar school ging (CGVS 1, p. 6) niet geschraagd wordt door de taskara die u voorlegt en door het profiel van Lovely Z.. Op deze taskara staat immers dat u student bent (CGVS 1, p. 4). Hiermee geconfronteerd, meent u dat het gebruikelijk is om bij een persoon onder de achttien student te schrijven als beroep (CGVS 1, p. 24). Dat uw taskara inhoudelijk niet overeenkomt met uw verklaringen, is eigenaardig en sterkt het vermoeden dat u geen zicht wenst te geven op uw profiel. Ermee geconfronteerd dat op het facebookprofiel van Lovely Z. zaken geschreven worden in het Engels en dat dit niet overeenkomt met het wat je zou verwachten van een persoon die ongeschoold is, blijft u ontkennen dat het uw profiel is (CGVS 1, p. 24). Lovely Z. is ook lid van de groep 'The university of spoken English' en probeerde in deze groep zelfs een wiskunderaadsel te kraken. Ook dat is merkwaardig voor iemand die zegt niet naar school te zijn geweest en zegt ongeschoold te zijn en Pashtou en Frans te spreken (CGVS 1, pp. 6, 7).

[...]

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Uw taskara slaagt er niet in om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Eerder werd reeds opgemerkt dat op deze taskara staat dat u student bent hoewel u zelf zegt dat u ongeschoold bent (CGVS 1, p. 6). Ook wat betreft de naam van uw dorp werd een eigenaardigheid opgemerkt aan uw taskara.

Hoewel u zelf zegt van Shegwal dorp afkomstig te zijn (CGVS 1, pp. 2,3), staat op uw taskara als dorp Hashim Khel aangegeven (CGVS 1, p. 4). Hiermee geconfronteerd, zegt u dat uw stam Hashim Khel is en uw dorp Shegwal en dat ze misschien een fout maakten bij het opstellen van uw taskara (CGVS 1, p. 25). U meent dat mensen die taskara's schrijven niet opgeleid zijn en dat hun handschrift niet goed is (CGVS 1, p. 25). Aangezien u uw taskara neerlegt om uw identiteit aan te tonen zijn deze twee tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw taskara dan ook zijn opmerkelijk. Ook de taskara van uw vader en uw vriend N.M. veranderen bovenstaande vaststellingen niet. De briefomslag die u voorlegt toont louter aan dat u post kreeg uit Afghanistan. Ook de drie foto's die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande conclusies om te buigen. U bent op deze foto's te zien in een landelijke omgeving, maar uit de foto's is noch duidelijk waar u precies bent, noch is op te maken of deze foto's al dan niet in scène gezet zijn.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat de geheugenproblemen die u aanhaalt voorgaande vaststellingen niet wijzigen. U zegt dat u tijdens de reisweg geslagen werd op uw hoofd en dat u daardoor geheugenproblemen heeft (CGVS 2, p. 19). Gevraagd of u hier een doktersattest van heeft, geeft u aan dat u geen attesten of bewijzen heeft (CGVS 2, p. 19). Uw advocate zei ook dat ze nog zou navragen of er een attest is (CGVS 2, p. 19). Tot nog toe heeft het CGVS nog geen attest omtrent uw beweerde geheugenproblemen ontvangen. U maakt dus niet aannemelijk dat deze zogenaamde geheugenproblemen uw gehoren bij het CGVS beïnvloed zouden hebben. Eens te meer gezien u er in begin van beide gehoren op werd gewezen dat u moest melden als er problemen waren (CGVS 1, p.3; CGVS 2, p. 2) maar u hier geen melding van maakte, behalve op het einde van het tweede gehoor nadat u met de twijfel van het GCVS omtrent uw recente herkomst geconfronteerd werd (CGVS 2, p. 19). Er kan dan ook weinig rekening gehouden worden met uw zogenaamde geheugenproblemen."

Dienaangaande stelt verzoeker in zijn verzoekschrift enkel dat hij niet inziet hoe zijn verklaring dat het Facebookprofiel van Lovely Z. werd aangemaakt door zijn vriend N.M., niet aannemelijk zou kunnen zijn. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal nochtans op uitgebreide en pertinente wijze waarom aan verzoekers bewering dat het Facebookprofiel van Lovely Z. werd aangemaakt door zijn vriend N.M. niet geloofwaardig wordt geacht: (i) het Facebookprofiel van Lovely Z. werd gevonden nadat verzoekers naam werd ingegeven in de zoekbalk van het Facebookprofiel van O.J., wiens Facebookprofiel dan weer kon worden gevonden op basis van het telefoonnummer op de door verzoeker voorgelegde briefomslag (zie map 'Documenten' in het administratief dossier); (ii) de link van het Facebookprofiel van Lovely Z. bevat ook verzoekers naam; (iii) verzoekers verklaring dat het Facebookprofiel van Lovely Z. weliswaar zijn foto bevat maar werd opgemaakt door zijn vriend N.M. niet te rijmen valt met de vaststelling dat bij een foto de tekst "Me and my friend H.E." bevat, waarbij men op het Facebookprofiel van N.M. uitkomt indien men op "H.E." klikt in deze tekst; (iv) verzoekers verklaringen over de wijze en het moment waarop hij N.M. leerde kennen onderling tegenstrijdig zijn en bovendien niet te verzoenen zijn met de vaststellingen op het Facebookprofiel van Lovely Z.. Uit deze motieven blijkt genoegzaam dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat het Facebookprofiel van Lovely Z. zou zijn opgemaakt door zijn vriend N.M..

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

2.3.2.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift citeert uit een rapport van EASO met betrekking tot rekrutering door de taliban (p. 8-9), dient erop gewezen dat verzoeker nooit eerder melding maakte van een vrees voor vervolging in zijn hoofde omwille van een (gedwongen) rekrutering door de taliban. Het voor het eerst opwerpen van deze vrees in onderhavig verzoekschrift is laattijdig, hetgeen op zich reeds afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan. In zoverre verzoeker hierbij verwijst naar de problemen met de taliban die hij aanhaalde in het kader van zijn vluchtrelaas, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker verwijst bovendien slechts naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon en die bijgevolg niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.10. De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 8) zijn evenmin van aard op de voormelde vaststellingen een ander licht te werpen.

De brief van de dorpsouderen is een ongedateerd document dat met de hand werd geschreven en waaraan enkele fotootjes werden vastgeniet. Deze brief kan door om het even wie, waar en wanneer zijn opgesteld.

Dit klemmt des te meer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Verzoeker laat bovendien na uiteen te zetten wanneer en op welke wijze hij deze brief alsnog heeft ontvangen en waarom hij deze desgevallend niet eerder kon voorleggen.

Wat betreft de kopie van zijn eigen taskara en van deze van zijn vader dient erop gewezen dat verzoeker deze stukken reeds eerder voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en dat deze hoger reeds aan bod kwamen (zie *supra*).

De kopie van de taskara van zijn grootvader bevat evenmin enige informatie met betrekking tot verzoekers profiel, zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek naar België of zijn vluchtrelaas. Als zodanig is dit document niet van aard de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

2.3.2.11. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.12. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Ten einde de redelijkheid van een mogelijk intern vestigingsalternatief na te gaan dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waaronder zijn leeftijd, zijn sociaal en familiaal netwerk, zijn financiële mogelijkheden, zijn werkervaring, zijn gezondheidstoestand en andere elementen die van belang zijn bij het bepalen van de mogelijkheid om elders in het land van herkomst een leven op te bouwen. Waar de bewijslast inzake de toepassing van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bij de asielinstanties rust, dient erop gewezen dat deze bewijslastverdeling geen afbreuk doet aan de medewerkingsplicht die steeds op de verzoeker rust en die inhoudt dat de verzoeker de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas.

In casu moet er daaromtrent echter worden vastgesteld dat hoger reeds werd gemotiveerd dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen volledig en waarheidsgetrouw zicht verschaft op verschillende onderdelen van zijn persoonlijke (levens)omstandigheden, meer bepaald op zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek naar België, op zijn profiel, op zijn scholingsgraad en op zijn netwerk in Kabul (zie *supra*). Aldus hindert verzoeker door zijn eigen handelen de asielinstanties bij het verifiëren of er in zijn hoofde al dan niet sprake is van een intern vestigingsalternatief elders in Afghanistan.

Indien verzoeker daadwerkelijk nood zou hebben aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet, kan worden verwacht dat er geen redenen bestaan voor verzoeker om de asielinstanties geen volledig en waarheidsgetrouw zicht te bieden op zijn persoonlijke omstandigheden. Dat dit *in casu* echter niet het geval blijkt te zijn en dat verzoeker, integendeel, de asielinstanties geen zicht biedt op zijn persoonlijke levensomstandigheden, toont dan ook aan dat verzoeker geen nood heeft aan subsidiaire bescherming in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, c). Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER